

Jeg synes faktisk, at udenrigsministeren her har handlet sådan, at vi hele vejen i Det Radikale Venstre er stolte af ham, og det er faktisk ikke så dårligt endda.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg alligevel, at det her går for vidt. Det er dog en ejendommelig opfattelse af folkestyret, som venstrefløjen nu giver udtryk for.

Jeg har også i sommer udtrykt kritik, juridisk kritik af nogle af de ting, der kom frem fra Udenrigsministeriet i pressemeddelelsen bl.a., men hvad er det for noget at begynde at drage Ombudsmanden ind i det nu? Enhver regering er da i sin gode ret til at sige: Der er rejst juridisk tvivl, vi har et politisk ønske, og det støtter så V og K, der er et stort flertal bag det. Det har da ikke noget at gøre med, om Ombudsmanden har tabt eller vundet. Det er et Folketings forpligtelse til at lovgive, og det er Ombudsmanden, der udtrykker den juridiske tvivl, som han finder det rigtigt, og så præciserer vi det her i Folketinget.

Hvad er det for noget at begynde at snakke om, hvem der har vundet, og hvem der har tabt? Det er da en skam for folkestyret. Har fru Margrete Auken ikke forstået, hvordan det hele hænger sammen?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at nu er der jo mulighed for at tabe og vinde også her, og jeg kan da godt se, at jeg kommer til at tabe i denne sag. Men når jeg mener, at det gør jeg så altså desværre sammen med Ombudsmanden og sammen med offentlighedsprincippet, så er det, fordi udenrigsministeren fastholder, ikke at det er praksis, der fastholdes, det kan vi jo ikke bestride, men at det er retstilstanden, der fastholdes. Det gør altså en forskel.

Hvis man havde sagt: Vi fastlægger nu en regel, som gør, at det, vi altid har gjort, nu også har retlig opbakning, at der er sikkerhed for det, så så sagen ikke anderledes ud fra en offentlighedssynsvinkel, men så så den anderledes ud ud fra den diskussion, der har været med Ombudsmanden.

Men det er ikke det, udenrigsministeren siger. Udenrigsministeren siger, at det ikke ændrer noget ved retstilstanden, og det er jo derfor, at det ikke kan nytte noget, at man lader, som om det bare er en praktisk ændring. Det er en retlig

tvist, der har været her, og der er vi nødt til som lovgivere at følge lidt med i, hvad det går ud på, selv om vi synes, det er ubekvemt for den stakels udenrigsminister, som jeg også kan have ondt af indimellem, men altså ikke lige nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlighed omkring lobbyvirksomhed i EU.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 10/10 96).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om, at regeringen skal foreslå brugen af hemmelige protokoller i EU standset.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 10/10 96).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om sanering af Europa-Kommissionens komiteer og udvalg.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 22/10 96).

Forslagene sattes til forhandling.